

Arrest

nr. 250 915 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HAUQUIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 30 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 31 augustus 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 september 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Colombiaanse nationaliteit. U bent op 9 augustus 1989 geboren in Medellin, waar u altijd bent blijven wonen. U bent opgevoed door uw grootouders langs

moederszijde. Uw moeder werd in 1993 vermoord door uw stiefvader en uw vader zou nooit naar zijn kinderen hebben omgekeken. U behaalde tijdens uw legerdienst, die van 2007 tot 2009 duurde, uw middelbaar diploma. Na uw legerdienst heeft u hogere studies aangevat. U zou eerst grafisch ontwerp hebben gestudeerd maar stopte hiermee na drie semesters. Later zou u de studie bedrijfsbeheer hebben aangevat, waarvan u in 2019 afstudeerde. Vanaf 2010 zou u zijn beginnen werken in een reclamebureau. Van 2012 tot 2014 had u uw eigen zelfstandige kleding- en schoenenzaak maar in 2014 stopte u hiermee omdat u als commercieel assistent aan de slag kon in een bedrijf waar u instond voor de promotie en de verkoop van moto's. In de periode van 2016 tot uw vertrek uit Colombia heeft u nog voor verschillende andere bedrijven gewerkt, telkens als commercieel assistent.

Op 25 december 2019 zou u omstreeks twee uur 's nachts op weg naar uw appartement zijn geweest, toen er plots een moto voorbij kwam gereden. De man op de moto was onder invloed van alcohol en zou met de spiegel van zijn moto tegen u aangereden zijn, waardoor hij bijna ten val kwam. Toen hij remde, zou u naar hem gegaan zijn om te vragen of alles ok was. De man stapte af en zonder iets te zeggen zou hij u twee maal in de borststreek hebben geslagen. U zou hem gevraagd hebben ermee te stoppen. U zou zich zijn beginnen te verweren en sloeg hem terug. Hierop zou hij ermee gedreigd hebben dat u de wijk diende te verlaten, zo niet zou u vermoord worden. De volgende dag is deze persoon, die u kende onder zijn bijnaam la Chinga, naar uw appartement gekomen. Opnieuw zou hij u met de dood bedreigd hebben als u niet binnen de week de wijk zou verlaten. Omdat u zich niet langer veilig voelde, zou u uw voorzorgen zijn beginnen te nemen en een paspoort hebben aangevraagd om indien nodig het land te kunnen verlaten. In de periode die volgde, bleef u zoveel mogelijk binnen. Op 31 december 2019 zou u la Chinga opnieuw zijn tegengekomen. Hij zou u deze keer opnieuw hebben geslagen en uitte voor de derde maal een doodsdreigement. Na dit laatste incident besloot u het land te verlaten. U zou eerst naar het huis van uw grootouders zijn gegaan in de wijk Copacabana. Op 10 januari 2020 verkocht u al uw persoonlijke spullen, zoals uw meubels en uw moto, en met de opbrengst hiervan kocht u uw vliegtuigticket. Diezelfde dag deed u aangifte bij de lokale politie van Santa Marta van de feiten die u waren overkomen.

Op 15 januari 2020 reisde u vanuit Colombia via Mexico naar België, waar u op 16 januari 2020 aankwam. Op 30 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw paspoort, /uw rijbewijs, de aangifte bij de lokale politie van Santa Marta en verder nog kopijen van de volgende documenten: de overlijdensakte van uw moeder, de overlijdensakte van uw halfbroer, een uittreksel van de burgerlijke stand in verband met uw geboorte en tenslotte nog twee gerechtelijke documenten in verband met de moord op uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat er enkele opvallende tegenstrijdigheden zijn tussen de verklaringen die u aflegde op het CGVS en de verklaringen die u zou hebben afgelegd in het lokale politiekantoor van Santa Marta naar aanleiding van de aangifte van de feiten die u zouden zijn overkomen. Deze tegenstrijdigheden roepen ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Zo verklaarde u op het CGVS dat u op 25 december 2019 helemaal niets heeft gezegd tegen la Chinga. U lichtte toe dat u zelf al wat had gedronken, dat hij helemaal geen reden had om u te slaan, dat u hem terug sloeg uit zelfverdediging maar dat u hierbij helemaal niets had gezegd (zie hoorverslag

persoonlijk onderhoud, vragen 104 en 105). Ermee geconfronteerd dat uit de vertaling van de aangifte duidelijk blijkt dat u er heeft gesteld dat u wel degelijk la Chinga heeft aangesproken (u zou hem namelijk hebben gezegd dat hij u niet mocht slaan, dat het niet uw schuld was geweest en dat hij onder invloed was; eerder had u hem ook gevraagd of alles ok was met hem - vertaling aangifte: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103), bevestigde u dat u dit wel degelijk had gezegd. U verklaarde niet te beseffen dat u zo in detail alles diende toe te lichten. U beschouwde de dingen die u toen had gezegd als weinig relevant en zou er dan ook niet naar hebben verwezen. Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor de vastgestelde incoherentie in uw verklaringen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 107-110). Uw uitleg kan dan ook allerminst overtuigen.

Vervolgens verklaarde u dat la Chinga u niet meer terugsloeg, nadat u hem uit zelfverdediging had geslagen. Hij zou u dus enkel twee keer hebben geslagen in de borststreek (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 99-102 en 106). U werd ermee geconfronteerd dat uit de vertaling van de aangifte blijkt dat la Chinga, na u twee keer te hebben geslagen in de borststreek, u vervolgens nog eens heeft geslagen, waarna er, nadat u had teruggeslagen, geduw en getrek ontstond (vertaling aangifte: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103). U antwoordde dat u het zich niet meer goed herinnerde (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 111). Dit is opmerkelijk, temeer u op het moment dat u spontaan kon vertellen over uw problemen nog wel een versie van de feiten gaf die meer in overeenstemming leek te zijn met de versie van in de aangifte in het politiekantoor (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 85). Dat u later, wanneer u vragen over uw asielaanvraag gesteld worden, incoherente verklaringen aflegt en aangeeft dat u zich de zaken niet meer zo goed herinnert, is hoogst opmerkelijk.

Voorts is het opmerkelijk dat u in de aangifte nergens heeft laten optekenen dat u op 25 december 2019 reeds met de dood werd bedreigd door la Chinga (vertaling aangifte: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103), terwijl u op het CGVS uitdrukkelijk stelde dat hij u toen reeds met de dood bedreigde (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 100, 114 en 115). U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat er dan wellicht iets fout is gelopen bij het optekenen van uw verklaringen voor de politie. U voegde eraan toe dat u zowel toen als nu op het CGVS last had van de zenuwen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 112). Deze uitleg is niet overtuigend. Indien dit incident werkelijk gepaard ging met doodsbedreigingen kan aangenomen worden dat u dit niet onvermeld zou laten in een aangifte ervan bij de politie.

Ook in verband met wat er zich op 26 december 2019 afspeelde, legde u tegenstrijdige verklaringen af. In de aangifte heeft u nergens laten optekenen dat er toen met de dood werd bedreigd door la Chinga. Er was enkel sprake van beledigende woorden en ook van de eis om de wijk te verlaten, maar dus nergens van een doodsbedreiging (vertaling: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103), terwijl u op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat la Chinga u wel degelijk met de dood bedreigde. Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid, bevestigde u enkel dat er toen ook met de dood werd bedreigd door la Chinga (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 113-116).

In verband met het incident op 31 december 2019 legde u evenmin overtuigende verklaringen af. Er werd u op het CGVS gevraagd om nog eens in detail toe te lichten wat er die dag was gebeurd. U verwees toen naar één trap die la Chinga u toediende met zijn voet. U bevestigde uitdrukkelijk dat het slechts om één trap ging. Toen u er vervolgens op werd gewezen dat u in de aangifte voor de politie had verwezen naar twee trappen, verklaarde u dat u het zich niet meer goed kon herinneren, maar ook dat u zich wel herinnert dat u meermaals werd geraakt. U werd er vervolgens op gewezen dat wanneer men zich herinnert dat men meermaals is geraakt dit betekent dat er onmogelijk sprake geweest kon zijn van slechts één trap. U bevestigde dit en bood uw verontschuldiging aan. U leek zich vervolgens de zaken die op de aangifte genoteerd staan helder te herinneren want liet plots optekenen dat er twee trappen waren geweest en dan nog een slag in de borststreek, uiteindelijk de versie van de feiten die overeenstemt met de door u aangebrachte aangifte (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 126-131). Ook dit is hoogst opmerkelijk.

Tenslotte verklaarde u dat la Chinga u slechts één keer heeft gezegd dat u binnen de week de wijk diende te verlaten, meer bepaald de keer toen hij naar uw huis was gekomen, dus op 26 december. In de aangifte staat evenwel genoteerd dat hij ook op 31 december beval dat u binnen de week de wijk diende te verlaten (vertaling: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid kan u slechts aangeven dat het geen 'gemakkelijke' gebeurtenissen waren geweest (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 132-135). Deze uitleg kan allerminst overtuigen.

Omwille van bovenstaande opmerkingen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht. De status van vluchteling kan u aldus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegde, zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens en het feit dat uw moeder en uw halfbroer overleden zijn. Deze zaken staan hier evenwel niet ter discussie. U haalde aan dat zowel uw moeder als uw broer zijn vermoord, uw moeder in 1993 en uw broer in 2010. U voegde er aan toe dat beide moorden niets te maken hadden met uw persoonlijke problemen, hoewel u vermoedt dat uw broer vermoord is door personen van dezelfde bende als de bende waartoe La chinga behoort, meer bepaald 'la oficina envidado'. In het geval van uw halfbroer liet u optekenen dat hij drugsverslaafd was en dat hij verschillende drugsgerelateerde problemen had, zoals diefstallen en onbetaalde schulden, en dat hij omwille hiervan door de bendeleden werd gedood (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 12-20). Later tijdens het persoonlijk onderhoud liet u nog optekenen dat uw moeder door uw stiefvader is vermoord en dat dit een passionele moord was (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 23). Over de originele aangifte die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat omwille van de hierboven genoemde tegenstrijdigheden, deze niet kan weerhouden worden als een geloofwaardig document ter staving van uw problemen in Colombia.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 27 juli 2020, beschikbaar op https://cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20200727.pdf blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Nariño. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadagroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In wat zich voordoet als een eerste middel, voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt te volharden in zijn verklaringen aangaande zijn problemen met een persoon gekend onder de bijnaam la Chinga. Gezien zijn risicoprofiel van persoon die zich heeft verzet tegen de autoriteit van de criminele bende, zo vervolgt verzoeker, vreest hij represailles in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden doet verzoeker af als details die geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Hij wijst erop dat hij bovendien duidelijk heeft verklaard dat hij zich tijdens het persoonlijk onderhoud nerveus voelde en last had van zenuwen. Hij stelt dat hem het voordeel van de twijfel had moeten worden toegekend.

Verzoeker benadrukt nog dat hij een objectief document afkomstig uit Colombia heeft neergelegd, waarvan de authenticiteit door de verwerende partij niet in vraag wordt gesteld. Hij meent dat hieruit moet worden geconcludeerd dat het incident wel degelijk heeft plaatsgevonden.

Na een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel, argumenteert verzoeker dat uit objectieve informatie blijkt dat er in Colombia, en meer bepaald Medellín, wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van hem, met name personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

Verzoeker verwijst naar de COI Focus aangaande de veiligheidssituatie in Colombia van november 2019, waarnaar ook de verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing, en waaruit blijkt dat er in Colombia, en ook in Medellín, een wijd vertakt netwerk is van criminele en paramilitaire groeperingen die tevens banden onderhouden met de Colombiaanse overheid.

Verzoeker geeft aan dat, in het licht van dit netwerk dat zich over geheel Colombia uitstrekt, hij evenmin beschikt over een intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet.

Hij vervolgt dat uit deze informatie eveneens blijkt dat de Colombiaanse overheid geen doeltreffende en/of niet-tijdelijke bescherming biedt in de zin van artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet tegen deze daden van vervolging vanwege de criminele bendes/paramilitaire groeperingen, die niet-overheidsactoren zijn in de zin van artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet. Dit omwille van de banden tussen de Colombiaanse (politie) autoriteiten en deze groeperingen.

Verzoeker is voorts de mening toegedaan dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ en ‘sociale groep’, valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Hij vraagt om de toekenning van de vluchtelingenstatus.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar de hoger aangehaalde vluchtmotieven en is de mening toegedaan dat er redenen zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij vraagt in ondergeschikte orde om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In wat zich voordoet als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat omwille van hoger aangehaalde redenen dient te worden besloten dat het CGVS zijn relaas onvoldoende heeft geanalyseerd en derhalve niet afdoende heeft gemotiveerd. Hij werpt op dat, in dergelijke omstandigheden, hij opnieuw dient te worden gehoord door de verwerende partij.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen opdat het CGVS kan overgaan tot aanvullende onderzoeksmaatregelen en een nieuwe beslissing kan nemen.

Verzoeker voegt aan het verzoekschrift geen stavingstukken.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoeker verklaart dat hij in Colombia problemen heeft gekend met een persoon gekend onder de bijnaam la Chinga. Deze zou hem met de dood hebben bedreigd.

3.2. Met betrekking tot de verschillende documenten die verzoeker heeft voorgelegd in het kader van zijn beschermingsverzoek (AD CGVS, map met documenten), wijst de Raad op wat volgt.

De identiteitskaart, het paspoort, het rijbewijs en het uittreksel van de burgerlijke stand, hebben betrekking op verzoekers persoonsgegevens. De overlijdensakte van zijn moeder, twee gerechtelijke documenten in verband met de moord op zijn moeder, en de overlijdensakte van zijn halfbroer, tonen aan dat verzoekers moeder en halfbroer zijn overleden. Deze zaken staan hier niet ter discussie. De commissaris-generaal duidt hierover op correcte wijze: *“U haalde aan dat zowel uw moeder als uw broer zijn vermoord, uw moeder in 1993 en uw broer in 2010. U voegde er aan toe dat beide moorden niets te maken hadden met uw persoonlijke problemen, hoewel u vermoedt dat uw broer vermoord is door personen van dezelfde bende als de bende waartoe La chinga behoort, meer bepaald ‘la officina envigado’. In het geval van uw halfbroer liet u optekenen dat hij drugsverslaafd was en dat hij verschillende drugsgerelateerde problemen had, zoals diefstallen en onbetaalde schulden, en dat hij omwille hiervan door de bendeleden werd gedood (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 12-20). Later tijdens het persoonlijk onderhoud liet u nog optekenen dat uw moeder door uw stiefvader is vermoord en dat dit een passionele moord was (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 23).”* Verzoeker betwist deze beoordeling niet.

Uit deze documenten kunnen op geen enkele wijze de door verzoeker voorgehouden persoonlijke en actuele problemen met la Chinga worden afgeleid.

Met betrekking tot de originele aangifte bij de lokale politie van Santa Marta, moet worden opgemerkt dat deze klacht is opgesteld louter op basis van verzoekers verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoeker brengt geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat zijn klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, kan om voorgaande redenen deze aangifte niet worden beschouwd als een objectief document, laat staan dat hieruit kan worden geconcludeerd dat het incident zich wel degelijk heeft voorgedaan. Gelet op enige objectivering, kan aan deze aangifte die niet meer bevat dan verzoekers eigen verklaringen, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om verzoekers vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

3.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker hier niet in slaagt. De Raad stelt immers vast dat de verklaringen van verzoeker zoals afgelegd bij het CGVS dermate tegenstrijdig zijn met de verklaringen die hij zou hebben afgelegd in het lokale politiekantoor van Santa Marta naar aanleiding van de aangifte van de feiten die hem zouden zijn overkomen.

De commissaris-generaal motiveert hierover terdege:

“Zo verklaarde u op het CGVS dat u op 25 december 2019 helemaal niets heeft gezegd tegen la Chinga. U lichtte toe dat u zelf al wat had gedronken, dat hij helemaal geen reden had om u te slaan, dat u hem terug sloeg uit zelfverdediging maar dat u hierbij helemaal niets had gezegd (zie gehoorverslag persoonlijk onderhoud, vragen 104 en 105). Ermee geconfronteerd dat uit de vertaling

van de aangifte duidelijk blijkt dat u er heeft gesteld dat u wel degelijk la Chinga heeft aangesproken (u zou hem namelijk hebben gezegd dat hij u niet mocht slaan, dat het niet uw schuld was geweest en dat hij onder invloed was; eerder had u hem ook gevraagd of alles ok was met hem - vertaling aangifte: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103), bevestigde u dat u dit wel degelijk had gezegd. U verklaarde niet te beseffen dat u zo in detail alles diende toe te lichten. U beschouwde de dingen die u toen had gezegd als weinig relevant en zou er dan ook niet naar hebben verwezen. Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor de vastgestelde incoherentie in uw verklaringen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 107-110). Uw uitleg kan dan ook allerminst overtuigen.

Vervolgens verklaarde u dat la Chinga u niet meer terugsloeg, nadat u hem uit zelfverdediging had geslagen. Hij zou u dus enkel twee keer hebben geslagen in de borststreek (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 99-102 en 106). U werd ermee geconfronteerd dat uit de vertaling van de aangifte blijkt dat la Chinga, na u twee keer te hebben geslagen in de borststreek, u vervolgens nog eens heeft geslagen, waarna er, nadat u had teruggeslagen, geduw en getrek ontstond (vertaling aangifte: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103). U antwoordde dat u het zich niet meer goed herinnerde (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 111). Dit is opmerkelijk, temeer u op het moment dat u spontaan kon vertellen over uw problemen nog wel een versie van de feiten gaf die meer in overeenstemming leek te zijn met de versie van in de aangifte in het politiekantoor (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 85). Dat u later, wanneer u vragen over uw asielaanvraag gesteld worden, incoherente verklaringen aflegt en aangeeft dat u zich de zaken niet meer zo goed herinnert, is hoogst opmerkelijk.

Voorts is het opmerkelijk dat u in de aangifte nergens heeft laten optekenen dat u op 25 december 2019 reeds met de dood werd bedreigd door la Chinga (vertaling aangifte: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103), terwijl u op het CGVS uitdrukkelijk stelde dat hij u toen reeds met de dood bedreigde (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 100, 114 en 115). U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat er dan wellicht iets fout is gelopen bij het optekenen van uw verklaringen voor de politie. U voegde eraan toe dat u zowel toen als nu op het CGVS last had van de zenuwen (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 112). Deze uitleg is niet overtuigend. Indien dit incident werkelijk gepaard ging met doodsbedreigingen kan aangenomen worden dat u dit niet onvermeld zou laten in een aangifte ervan bij de politie.

Ook in verband met wat er zich op 26 december 2019 afspeelde, legde u tegenstrijdige verklaringen af. In de aangifte heeft u nergens laten optekenen dat er toen met de dood werd bedreigd door la Chinga. Er was enkel sprake van beledigende woorden en ook van de eis om de wijk te verlaten, maar dus nergens van een doodsbedreiging (vertaling: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103), terwijl u op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat la Chinga u wel degelijk met de dood bedreigde. Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid, bevestigde u enkel dat er toen ook met de dood werd bedreigd door la Chinga (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 113-116).

In verband met het incident op 31 december 2019 legde u evenmin overtuigende verklaringen af. Er werd u op het CGVS gevraagd om nog eens in detail toe te lichten wat er die dag was gebeurd. U verwees toen naar één trap die la Chinga u toediende met zijn voet. U bevestigde uitdrukkelijk dat het slechts om één trap ging. Toen u er vervolgens op werd gewezen dat u in de aangifte voor de politie had verwezen naar twee trappen, verklaarde u dat u het zich niet meer goed kon herinneren, maar ook dat u zich wel herinnert dat u meermaals werd geraakt. U werd er vervolgens op gewezen dat wanneer men zich herinnert dat men meermaals is geraakt dit betekent dat er onmogelijk sprake geweest kon zijn van slechts één trap. U bevestigde dit en bood uw verontschuldiging aan. U leek zich vervolgens de zaken die op de aangifte genoteerd staan helder te herinneren want liet plots optekenen dat er twee trappen waren geweest en dan nog een slag in de borststreek, uiteindelijk de versie van de feiten die overeenstemt met de door u aangebrachte aangifte (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 126-131). Ook dit is hoogst opmerkelijk.

Tenslotte verklaarde u dat la Chinga u slechts één keer heeft gezegd dat u binnen de week de wijk diende te verlaten, meer bepaald de keer toen hij naar uw huis was gekomen, dus op 26 december. In de aangifte staat evenwel genoteerd dat hij ook op 31 december beval dat u binnen de week de wijk diende te verlaten (vertaling: zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 103). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid kan u slechts aangeven dat het geen 'gemakkelijke' gebeurtenissen waren geweest (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 132-135). Deze uitleg kan allerminst overtuigen."

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier

en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij zich tijdens het persoonlijk onderhoud nerveus voelde en last had van zenuwen, slaagt hij er niet in te overtuigen. De Raad merkt op dat een zekere mate van stress inherent is aan elk asielgehoor, maar dat dit niet belet dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas kan weergeven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen kan afleggen omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten.

Elk gehoorgesprek brengt overigens stress en emoties met zich mee en de protection officer houdt hiermee rekening, maar in casu is er, verzoekers blote beweringen dienaangaande buiten beschouwing gelaten, geen gegeven voorhanden om te besluiten dat stress of emoties verzoeker zouden hebben verhinderd de waarheid te vertellen en doorheen de asielprocedure duidelijke, correcte, eensluidende en geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Verzoeker duidt overigens niet nader op welke wezenlijke punten zijn beweerdte nervositeit zijn verklaringen omtrent zijn verklaringen over vluchtmotieven zou hebben beïnvloed, noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt veeleer dat dit onderhoud is geschied op normale wijze. Evenmin is er een objectief gegeven voorhanden dat aantoont dat stress verzoeker zou hebben verhinderd zijn vluchrelaas volledig en juist te vertellen. Verzoeker ondersteunt deze blote bewering niet met een medisch attest waaruit blijkt dat zijn cognitieve en mentale functies zodanig zouden zijn verstoord dat hij niet in staat zou zijn geweest om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Dit argument kan bijgevolg geen verantwoording bieden voor de vastgestelde incoherente verklaringen.

Deze tegenstrijdigheden hebben overigens betrekking op elementen die behoren tot de kern van verzoekers vluchrelaas en betreffen bepalende ervaringen in zijn leven waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is hierover volwaardige, coherente en eenduidige verklaringen af te leggen. De vaststelling dat verzoeker hiertoe niet in staat bleek te zijn, verhindert overduidelijk enig geloof te hechten aan de beweerdte bedreigingen door en aanvaringen met la Chinga die verzoeker zou hebben gekend.

Verzoekers verwijzing naar de COI Focus van november 2019 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarin de aanwezigheid van criminele en paramilitaire groeperingen in Medellín wordt bevestigd, is verder van louter algemene aard en kan zonder verdere individualisering ervan geenszins volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade. Verzoeker moet dit persoonlijk en in concreto aannemelijk maken. Gelet op voorgaande overwegingen, slaagt hij hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde doodsbedreigingen door la Chinga niet geloofwaardig. Derhalve heeft verzoeker geen nood aan een intern hervestigingsalternatief en behoeft dit geen nader onderzoek. Hetzelfde geldt waar verzoeker betoogt dat er in Colombia geen afdoende overheidsbescherming voorhanden is.

3.4. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat de talrijke tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en de voorgelegde aangifte omtrent kernelementen van zijn vluchrelaas, maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan dit relaas.

De documenten die verzoeker heeft voorgelegd ter staving van zijn beschermingsverzoek en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen.

Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers vluchtrelaas en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Verzoeker slaagt er niet in de concrete problemen die hij zou hebben aannemelijk te maken.

3.5. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij omwille van zijn profiel, namelijk dat van personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, behoort tot een risicogroep, kan hij niet worden gevolgd.

De Raad brengt in herinnering dat geen enkel geloof wordt gehecht aan de door verzoekers aangevoerde problemen die hem ertoe zouden hebben aangezet Colombia te verlaten. Verzoeker kan zich niet op dit ongeloofwaardig vluchtrelaas beroepen om te stellen dat hij beantwoordt aan voormeld profiel. Een loutere verwijzing naar dergelijk risicoprofiel, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging moet in concreto worden aangetoond, waartoe verzoeker in gebreke blijft nu hij niet verder komt dan het pomen van een vrees voor vervolging en het volharden in ongeloofwaardig bevonden verklaringen betreffende de vervolging die hij zou hebben ervaren.

3.6. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de materiële voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch aan de materiële voorwaarden die inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus worden gesteld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Colombia zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie in Colombia grondig gewijzigd is na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de *Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular (FARC-EP)* die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met het *Ejército de liberación nacional (ELN)*, de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Het intern gewapend conflict met ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan de FARC toebehoorden worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad.

Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia*" van september 2015, als de COI Focussen "*Republique de Colombia: Situation sécuritaire*" van 7 juni 2018 en "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 13 november 2019 en 27 juli 2020, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

"Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Narino. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Narino, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadigroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviseerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende

groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.”

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen.

Verzoeker verklaart te zijn geboren en getogen in Medellín (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 31 augustus 2020, p. 5). Derhalve moet de veiligheidssituatie in Medellín, de hoofdstad van het departement Antioquia, worden beoordeeld.

Gelet op de voorgaande analyse, besluit de Raad dat er in de stad Medellín geen sprake is van een gewapend conflict. Het geweld wordt er daarentegen gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit en is geïndividualiseerd en doelgericht van aard, met onder meer interne afrekeningen en confrontaties tussen georganiseerde misdaadgroepen en bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit geweld kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt niet dat bij de confrontaties tussen de gewapende groeperingen strijdmethoden of tactieken worden gebruikt die de kans op burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Colombia, en met name Medellín, is gesteund.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in de grootstad Medellín, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

5. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoeker heden in Colombia dreigt te worden vervolgd of gevisieerd. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit wat voorafgaat blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel.

7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, moet worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES